

“Si se’m cremés la casa, intentaria salvar els àlbums de fotografies perquè sense la meva història no sóc res”

Quina problemàtica hi ha aquí en els banquets de bodes, batejos i comunions?

Les exclusives. El negoci de les exclusives dels restaurants i d’esglésies només es dona al Barcelonès, el Vallès Oriental i l’Occidental. Ni a la resta de Catalunya ni a Espanya existeix. En la majoria dels llocs no hi ha llibertat dels nuvis per poder escollir el seu fotògraf sinó que els restaurants posen els seus fotògrafs o sinó s’ha de pagar un cànon que va dels 360 als 600 euros. Hem de ser lliures per poder escollir on volem treballar.

Quin nivell fotogràfic hi ha a l’Estat?

El nivell és alt, es fa molta bona fotografia. En retrat som els qui tenim més bona fama. La Federació espanyola és la que té més fotògrafs amb la distinció de qualitat, els QEP, dins la Federació europea. Entre els fotògrafs de l’espanyola tenim uns lligams molt profunds, humanament és molt enriquidor.

Què t’han aportat els premis i congressos i el contacte amb el món professional?

M’han enriquit tant professionalment com humanament, m’han donat l’oportunitat de conèixer altres professionals a escala nacional i internacional. I molts d’ells són ara bons amics.

Quin canvi ha suposat l’arribada de les càmeres digitals en el vostre treball?

El canvi ha estat molt important, sobretot en inversió tecnològica i de coneixements. Tenint en compte que el canvi ha estat tan sobtat, hem hagut de ser nosaltres mateixos els conilletes d’Índies. Però un cop passat, no tornaria enrere. Tots els reptes són experiències positives. Ha canviat el suport i com presentem les fotografies. Ara tenim més feina des que fem clic fins que entreguem la fotografia perquè es fan més fotos, efectes i retocs. Tenim una finestra oberta a la creativitat, es pot fer de tot i hem arribat a una qualitat tècnica impressionant. L’última càmera dispara a 32 megapíxels! Nosaltres treballem amb 16. Tots aquests canvis facilitaràn als estudiants de fotografia entendre la tècnica amb més facilitat.

Què ha suposat la digitalització a nivell aficionat?

També ha estat un canvi positiu, en general els clients fan més fotos i tenen la facilitat de poder triar les millors. Però la fotografia digital d’aficionat ha portat dos problemes importants. El més greu és que s’ha perdut el costum de fer còpies de paper. L’àlbum familiar té un buit, els avis i àvies no tenen fotos de la família. I el record de les vacances es queda dins l’ordinador, amb el perill que es perdi per sempre. L’altre problema és la qualitat, per falta d’informació. La solució és a l’abast de tothom: en aquest moment les botigues de fotografia ja tenim els mitjans tecnològics que

“Per fer fotos no es necessita un paisatge especial, tot depèn del punt de vista del fotògraf”

“Granollers no té ambient fotogràfic”

donen la mateixa qualitat que abans un preu més econòmic. Recomano a tothom que, a més de mirar quants píxels té una càmera, es fixi sobretot en la qualitat de l’òptica, com més lluminositat tingui més qualitat tindran les fotos.

Com veus Granollers pel que fa a la fotografia?

En general es veu poc ambient fotogràfic, sobretot perquè no es fan cursos ni hi ha sales per poder exposar. Hi ha poques entitats que organitzin exposicions o esdeveniments relacionats amb la fotografia, exceptuant l’Aliança Francesa, que té una sala dedicada a la fotografia, el Museu de Granollers, que a vegades en programa, la Societat Coral Amics de la Unió, que fa tertúlies de tant en tant i el Gra que de vegades organitza alguna activitat.

La ciutat és fotogràfica?

Per mi sí que ho és. Hi ha molts llocs per fer fotos a més de la Porxada. Per exemple, el mercat del dijous, els carrers antics, el parc de Ponent, el passeig del costat del riu... però per fer fotografies no es necessita un paisatge especial, tot depèn del punt de vista del fotògraf.

Estudi Dolors Porredón

